

raties, want eigenlijk moeten de namen der beide soorten verwisseld worden, maar deze kwestie wil ik liever hier niet behandelen.

III. Eenige nieuwe soorten om aan die lijst toe te voegen :

Colias myrmidone Esp. E. B. VIII. p. 498. Deze vermelding was een vergissing, bedoeld was *C. chrysotheme* Esp.; correctie in E. B. VIII. p. 516.

Lycaena ismenias Meig. T. v. E. 79. p. 298 (noot). In coll. L. M. 1 ♂ en 3 ♀♀ gevonden tusschen de serie van *L. argus* L. (Lempke).

Xylina ingraca H. S. Levende Natuur, April 1932 p. 381—382 : 1 ex. gevangen in Voorne's Duin door H. H o f l a n d volgens Dr. J. H o f k e r. Hierop volgde critiek en tegenspraak van Dr. J. T h. O u d e m a n s in de Lev. Nat. Nov. 1932 p. 212—213.

Lythria purpuraria L. T. v. E. 77. p. XXIII : de tot nu toe onder dezen naam genoemde inlandsche soort moet *L. purpurata* L. heeten, de andere is een meer zuidelijke soort, die misschien wel hier verwacht zou kunnen worden. T. v. E. 74. p. XXVI—XXVII : deze vermelding bleek later een vergissing te zijn, alle waren *purpurata*. In Coll. L. M. 2 ex. etiket : „(Hav.) Holland”.

Sarrothripus degenerana Hb. wordt thans als een goede soort beschouwd. E. B. IX. p. 153—154 : In Coll. L. M. 3 ex. etiket : „(Hav.) Holland.” Een serie uit Breda van H e y l a e r t s T. v. E. 13. p. 147 blijkt zoek geraakt te zijn. (Lempke).

Dyspessa ulula Bkh. T. v. E. 68. p. XXXVI. importdier. Deze lijst is gesloten op 15 Jan. 1937. Geraadpleegd zijn : T. v. E. tot en met Dl. 79 (1936), zoomede de E. B. No. 213 (1 Jan. 1937) van deel IX.

Overveen, Januari 1937.

G. A. BENTINCK.

Afbeeldingen van hypopygia van enkele ♀ Tendipedinae.

Mededeelingen over Tendipedinae 11.

De ♀ hypopygia werden met 10% KOH opgekookt, tot dat de afgeknipte achterlijfspunt geheel doorzichtig was. Ze werden op de door D i a k o n o f f beschreven manier gemonteerd ; zie Verslag van de 69ste wintervergadering, T. v. Ent. Dl. 79, pag. XXXIX. Deze methode heeft o.a. het voordeel, dat de hypopygia van twee kanten onder het microscoop bekeken kunnen worden, zoodat het er niet op aankomt of de ventrale of de dorsale zijde naar boven gekeerd ligt.

Het is mij nog niet gelukt de genitalia op een microscopische serie te bestudeeren. Ik kan dus over de eventueele homologie der deelen niets zeggen.

Voor taxonomische doeleinden lijken mij de chitine structuren om het atrium het belangrijkste; deze werden dan ook alleen afgebeeld.

Van de uitmonding der oviducten heb ik nooit iets gezien. De beide spermathecae monden gezamenlijk in het atrium uit, zie fig. 1. Opvallend zijn twee donker gekleurde inwendige spangen.

Figuur 1 is een tekening van de laatste twee zichtbare abdominaalsegmenten van *Tendipes (Parachironomus) longiforceps* Kieff. van af de ventrale zijde gezien. Het laatste segment draagt natuurlijk een paar cerci. Het atrium vormt een bocht in den achterrand van het op een na laatste zichtbare segment (8ste). Aan de achterhoeken van het atrium bevinden zich hier uitsteeksels met lange gekromde haren, die den indruk maken van een walrus-snor. Ter weerszijden van het atrium vindt men nog een paar uitsteeksels. Figuur 2 geeft het atrium van het zelfde individu van figuur 1 doch sterker vergroot, weer.

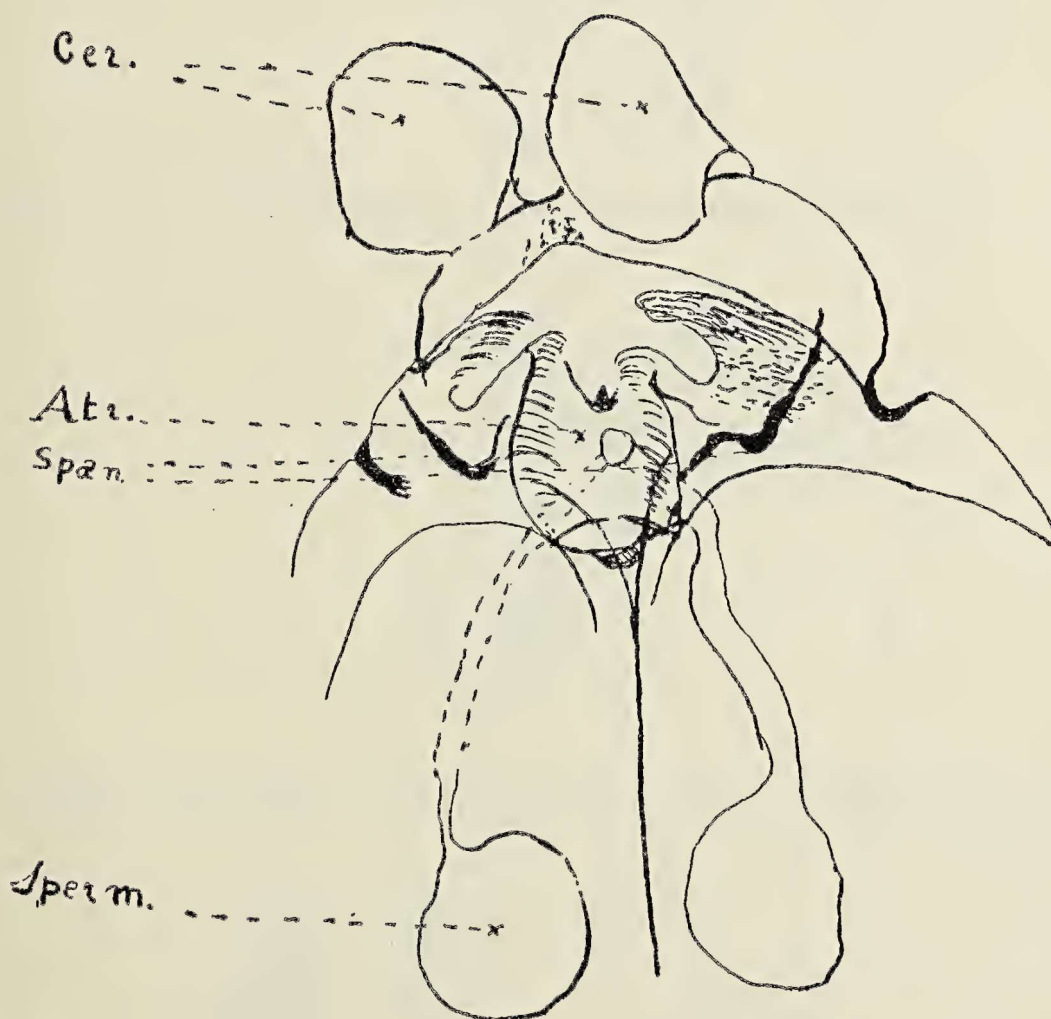


Fig. 1: *Tendipes (Parachironomus) longiforceps* Kieff.
Achterlijfspunt ventraal gezien.

In figuur 2 is de linker helft slechts in omtrek geschetst; in figuur 4 is dit met de rechter helft het geval. In de figuren 5 en 7 is de rechterzijde van den segmentrand weggelaten.

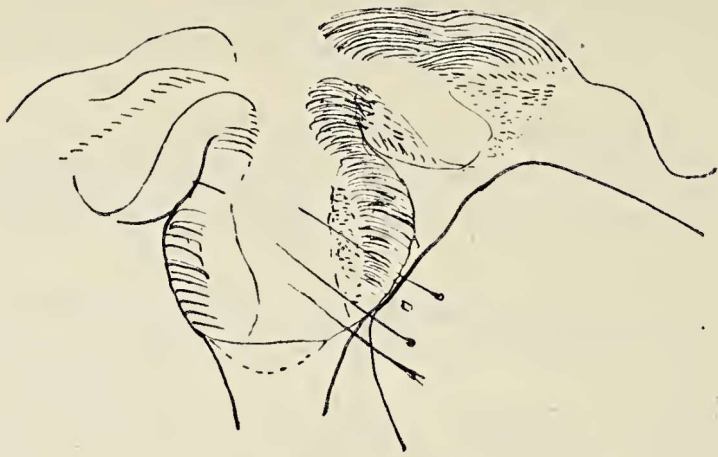
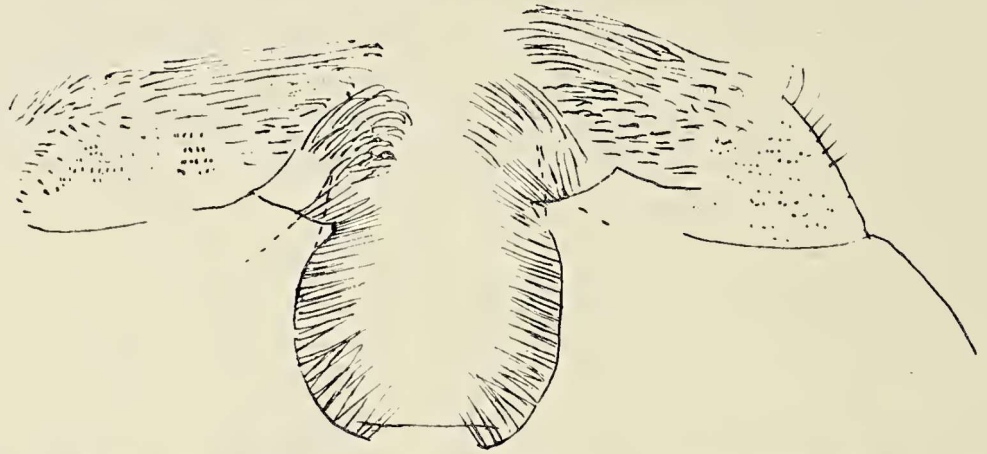
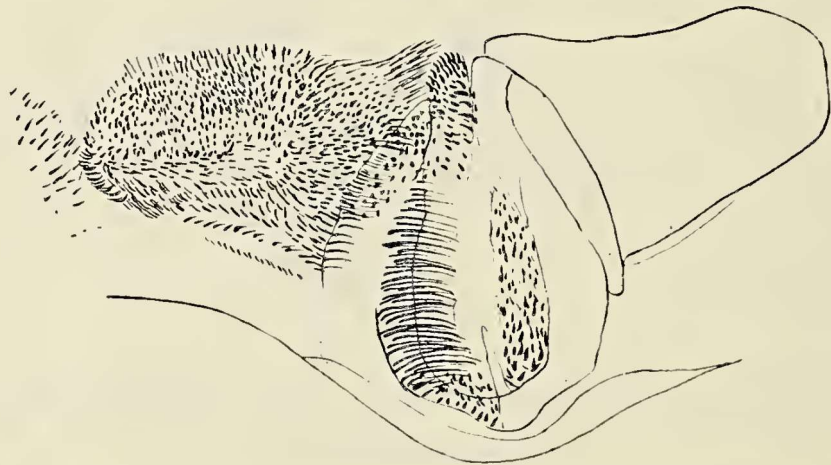
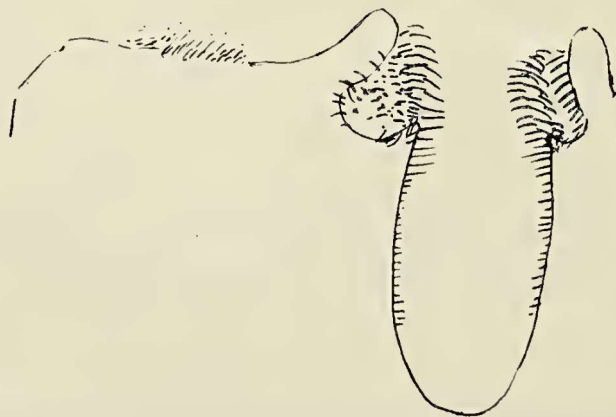


Fig. 2 : idem, atrium

Fig. 3 : *Tendipes (Parachironomus) monotomus* Kieff., atrium.Fig. 4 : *Tendipes (Cryptochironomus) supplicans* Meig.Fig. 5 : *Tendipes (Cryptochironomus) rostratus* Kieff.

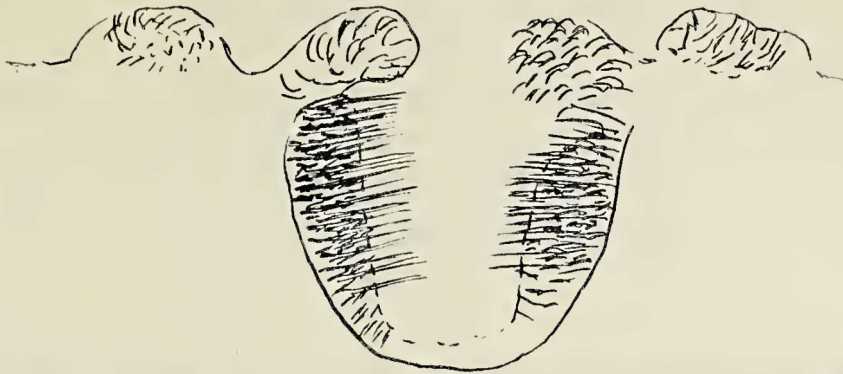


Fig. 6 : *Tendipes (Harnischia) pseudosimplex* Goet.

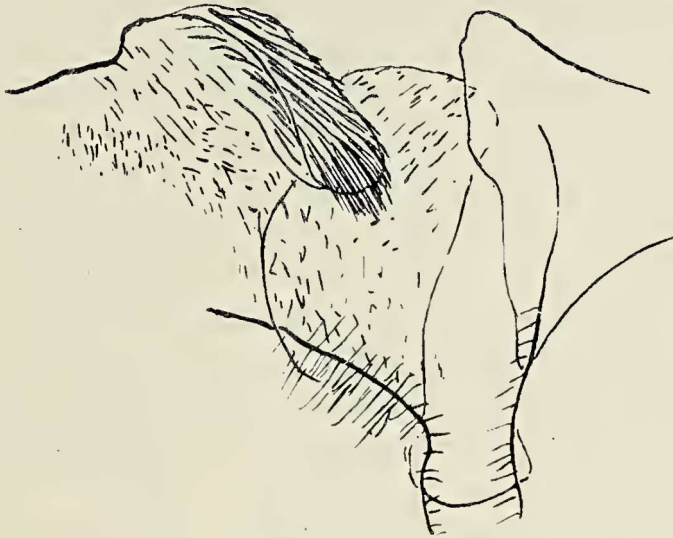


Fig. 7 : *Tendipes (s.str.)* spec.

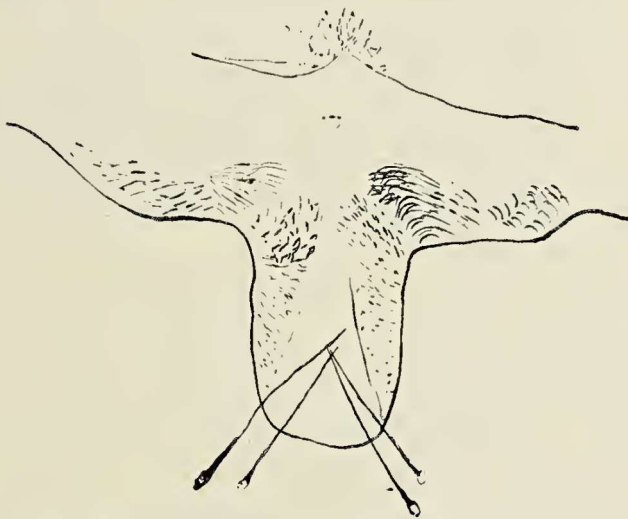


Fig. 8 : *Tendipes (Limnochironomus) notatus* Meig.



Fig. 9 : *Polypedilum nubeculosum* Meig.